

בעת חדוה שלמה. אמר רבי פנחס, נשב במקומ אחד, שדברינו הפעם אricsים יחדות. מכאן מעין מים ועץ, וישבה.

אמר רבי פנחס, מסתכל כייתי שזה לחתית המתים בדרכך אחר יעשה להם הקדוש ברוך הוא, ומה שהיה בעת ראשון, היה אז אחרון. מני לנו? מאותן עצמות, אומן עצמות שהחיה מקדוש ברוך הוא על ידי יצחקאל, שבתו (יחזקאל י) ופרקבו העצמות עצם אל עצמו - בהתחלה, ולאחר כן כתוב, וראיתי והנה עליהם גידים ובשר עליה וגוז. ויקרם עליהם עור מלמעלה ורום אין בהם - שריר מה שהפשיט בתחלה, היה אז אחרון. בתחלה (חפשיט מרות ואחר קה) עור, ולאחר כן בשר. בתחלה הפשיט מרות, ולאחר כן עור, ואחר כן בשר, וראתה מה שמן. אמר רבי יצחקאל, ואחר כן עצמות. אמר רבי יצחקאל, ואחר כן עור. בזיהו החקשו האחרונים, אבל עצמות אלה שהחיה הקדוש ברוך הוא, נסימ ואותות משנים עשה בהם הקדוש ברוך הוא. בא וראה מה כתוב, (איוב י זכר נא כי כהמר כתוב, ואל עפר תשיבני. מה כתיב בתRNA, הלא כhalb מתיכני וכגבינה תקפיاني, עור ובשר עשיתני ואל עפר תשיבני. מה כתוב אחריו? הלא כhalb מתיכני וכגבינה פקפיاني. עור ובשר תליבשני ובעצמות וגידים תשבכני. עתיד לקדוש ברוך הוא, לאחר שיבלה האדם בעפר ויגיע זמן של חחית המתים, שאוטה עצם שתפשאר, לעשות אותה כמו שהיא עשה זו, וכמו גבינה של חלב וביצה החלב, שאוטה נביעה נקייה ומצווחצת בצחחות אומה עצם. מתעורר אומה העצם ותפחה פמו חלב, ולאחר כן יקפייא אומה, ותצטיר בציור כמו עליה עור ובשר ועצמות וגידים.

בדוק חד, דמליל דאוריתא אctrיך צחותא.
אשפחו עינא דמייא, ואילנא, יתבו.

אמר רבי פנחס, מסתכל הוינא דהא לתחיית המתים, בארכא אחרא יעביד לוון קדשא בריך הוא, ומה דהוה בשטא קדרמאה, ליהוי כדין בתראה. מגלן. מאינונ עצמות, הנהו גרמין דאחייא לוון קדשא בריך הוא על ידי יצחקאל, דכתיב, (יחזקאל י) ותקרבו עצמות עצם אל עצמו בקדמיתה, ולבר כתיב (דף רכ"ב ע"א) וראיתי והנה עליהם גידים ובשר עליה וגוז. ויקרם עליהם עור מלמעלה ורום אין בהם. דהא מה דאפשר בקדמיתה, ליהוי בתראה. בקדמיתה (אפשר מרוחא, ולבר) עור, ולבר בשר, בקדמיתה אפשר מרוחא, ולבר עור, ולבר בשר, ולבר עצמות.

אמר רבי שמואן, בדא אקשן קדרמא, אבל גרמין אילין דאחייא קדשא בריך הוא, נסין ואתין משלניין, עבד בהו קדשא בריך הוא. פא חזי מה כתיב, (איוב) זכר נא כי בחומר עשיתני ולא עפר תשיבני. מה כתיב בתRNA, הלא כhalb מתיכני וכגבינה תקפיاني, עור ובשר פלבישני ובעצמות וגידים תשוכבנ. זמין קדשא בריך הוא, לבת דיתבליל בר נש בעפרא, ומטי זמן דתחיות המתים, זה הוא גרמא דישתאר למעד ליה בעסה דא, וכגבינה דhalb, ונבייע פhalb, זה היא נבייע נקי מצוחצח בצחחותה ההיא גרמא בד יתערב ההיא גרמא ויתמחי כhalb, ולבר יקפייא ליה, ויתציר באירועא בגבינה בקדמיתה, ולבר יתמש עלייה עור ובשר ועצמות וגידים.

gebina bkapion, ואחר כן יפלש עלייה עור ובשר ועצמות וגידים.

זה שכתוב הלא כחלה כתיבני וכגבינה מקפיאני. הכתבני לא כתיב, אלא כתיבני. הקפיאני לא כתוב, אלא מקפיאני. הלבשתי לא כתוב, אלא מלכשני. טוכנני לא כתוב, אלא טוככני. כלם ממשםו של אחר זמן.

ואחר כך מה כתוב? חיים וחסד עשית עמוני - זו רוח החיים. ואם תאמר, הרי כתוב עשית עמוני, ולא כתוב מעשה! אלא כך אמר, חיים וחסד עשית עמוני. באותו עולם זרקתו בי רוח חיים, אבל פקדתך - שמלפת המלך - שמתה עתיד לפקד אותה רוחה בתקלה.

(שמרה רוח) וסוד דבר זה - כל נפשות הצדיקים גנוונות וטמינות מחת כסא המלך, והיא שומרת אונם להשיכן למקומוותהן. זהו שכתוב ופקדתך שמירה רוחה. מה זה ופקדתך? כמו שנאמר (הhalim ט) פקידתו יקח אחר. פקדתך - זהה מלפת המלך, שבל הרוחות הם פקידנות בירך. וזה שכתוב שם לא) בירך אפקיד רוחי וגוי, והיא שומרת אונם, בוגל זה שמירה רוחה, והיא שומרת אותה. במו זה אמר דוד, (שם פ) שמירה נפשי כי חסיד אני. שמירה - זו מלפת המלך, שהיא שמירה נפשי, בוגל כי חסיד אני. ובכל מקום שכתוב סתום - זו המלפה, במו שנאמר ויקרא אל משה, (שםות ט) ויאמר אם שמיע תשמע בקול ה' אליך.

בבה רבבי פנחס ואמר, ולא אמרתי לך שהשכינה נתנה לי אווצרות ומתןות? אשורי חקלקי שכךתי לראותך ושם עתית את זה. אמר לו, באותו זמן מילא אותה חילקי דזיכינא למחייב לך, ושמענא דא. אמר

הדא הוא דכתיב הלא כחלה כתיבני וכגבינה מקפיאני. הכתבני לא כתיב, אלא כתיבני. הקפיאני לא כתיב, אלא מקפיאני. הלבשתי לא כתיב, אלא תלכישני. סוככתי לא כתיב, אלא תשוככני. בלהו לבתר זמנה ממשםו.

ולבתר מה כתיב, חיים וחסד עשית עמוני, דא רוחא דחמי. (ס"או תיבא) עשית עמוני כתיב, ולא כתיב מעשה. אלא חבי אמר, חיים וחסד עשית עמוני. בההוא עלמא שדיות בי רוחא דחמים, אבל ופקודתך, מטרוניתא דמלפאה, שמירה רוחה, איהי נטרת לרוחה, בההוא עלמא. Mai ופקודתך, דעת זמין לפקדא לה בקדמיתה.

(שמירה רוח) ורזא דמלה דא, כל נפשין דעתיקיא, גניין וטמירין תחות ברסיה דמלפאה, ואיהי נטרא לוז, לאtabא לוז לדוכתיהו, הדא הוא דכתיב ופקודתך שמירה רוחה. Mai ופקודתך. כמה דעת אמר, (הhalim ט) פקדתו יקח אחר. פקדתך, דא מטרוניתא דמלפאה, דכל רוחין איינו פקדוניין בידהא, הדא הוא דכתיב, (הhalim לא) בירך אפקיד רוחי וגוי, ואיהי נטרא לוז, בגין דא שמירה רוחה, ואיהי נטרת לה.

בגונא דא אמר דוד, (הhalim פ) שמירה נפשי כי חסיד אני. שמירה: דא מטרוניתא דמלפאה. דאייהי נטרא נפשי, בגין כי חסיד אני. ובכל אחר דכתיב סתום, דא מטרוניתא. כמה דעת אמר, (שמות כד) ויקרא אל משה. (שמותות ט) ויאמר אם שמיע תשמע בקול יי אלהיך.

בבה רבבי פנחס, ואמר, ולאו אמרית לך דשכינתא יהבת לי נבזזון ומתנן, זפאה חולקי דזיכינא למחייב לך, ושמענא דא. אמר